

borg—Halmstad med bibanan Höganäs—Kattarp—Astorp ett lån, stort 500,000 kronor, på samma vilkor, som Kongl. Maj:t föreskrifvit för det åt bolaget redan i nåder beviljade statslånet.

Stockholm den 26 Januari 1883.

I. Lyttkens.

Uti ofvanstående förslag förena sig:

Carl Ifvarsson. A. W. Angel.

N:o 85.

Af Herr G. af Trolle: Om nedsättning i årliga räntan och amorteringen å låneunderstöd af statsmedel för vissa jernvägsanläggningar.

Under åberopande af de skäl Herr R. Törnebladh anfört för den motion han, understödd af flere andra ledamöter i Första Kammaren, väckt om nedsättning i räntan och årliga amorteringen för af staten lemnade låneunderstöd åt vissa jernvägsanläggningar, får jag härmed värdsamt föreslå,

att Riksdagen, i fall sagde motion vinner bifall, ville medgifva nedsättning i årliga räntan till fyra och en half procent och amorteringen till en half procent för jemväl de låneunderstöd, som lemnats och återstå för jernvägsanläggningarne mellan Vexjö och Karlskrona, Krylbo och Norbergs jernmalmfält, Sundsvall och Torpshammar, Upsala och Gefle m. m. samt Ludvika och Kils station å nordvestra stambanan.

Anhållande jag, att denna min motion må blifva till Stats-Utskottet remitterad.

Stockholm den 27 Januari 1883.

Georg af Trolle.

Häruti förenar sig *M. Arhusiander.*

N:o 86.

Af Herr Magnus Andersson: Angående stämpelfrihet för expedition om entledigande från förmyndarskap.

Det är för allom bekant, att uti ett dödsbo, der omyndige efterlemnas, måste förmyndare för dessa föreslås och af vederbörande häradsrätt förordnas, och att förmyndaren derefter får utlösa sitt förordnande, skrifvet å ostämplat papper, hvarför afgiften således är blott en krona; men det är ock en lika känd sak, att, medan myndlingarne uppväxa och uppnå myndighetsåldern, det mycket ofta händer, att förmyndareombyte af en eller annan giltig orsak blir af nöden, samt att äfven då den nya, föreslagna förmyndaren får sitt förordnande skrifvet å ostämplat papper, och är alltså äfven då lösen en krona. Den afgående förmyndaren måste deremot utlösa sitt entledigande från befattningen, skrifvet å stämplat papper, till icke mindre belopp än 2 kronor samt derutöfver erlægga lösen för handlingen med i krona, summa 3 kronor. Myndlingens arf räcker mången gång icke ens till lösen af dessa handlingar, utan den afgående förmyndaren — må hända sjelf fattig — får taga dessa medel ur egen ficka endast för att blifva qvitt ett förmyndarskap, hvarifrån han på lagliga grunder har rättighet att afgå.

Att detta missförhållande fordrar en snar rättelse, lærer ingen med fog kunna bestrida, hvadan jag, på de skäl jag här anført, vågar vördsamt föreslå,